Jaarverslag

Het moet anders

11
12

Inhoud

01 Inleiding: Het moet anders

02 MoTiv

Creating leading talent

Toekomst

03 Projecten

Trainingen besturen studie- en studentenverenigingen

Haagse hogeschool Delft

Seekercity

Films voor en door studenten

Spoorzone: er zit geest in de materie

Transities en initiaties

09 Overzicht activiteiten

2011

2012

11 New frontiers

Proloog

I : Weten waar we zijn

II: Nieuwe perspectieven op Fordham University

III: Een wandeling over de High Line

IV: Van High Line naar Soup Line

V: Wij zijn de mensen met de ideeën

Epiloog

21 OGD Delft

22 Het huis

23 De VOF

24 Publicaties

25 Medewerkers & bestuur

Inleiding

'Het moet anders'

De titel is ontleend aan het boek van Peter Sloterdijk, 'Du musst dein Leben ändern'
(je moet je leven veranderen).

In onze maatschappij moet het voortdurend anders. Niets kan hetzelfde blijven. Sloterdijk beschrijft de westerse maatschappij als een waarin we onszelf voortdurend moeten verbeteren, oefenen, met vallen en opstaan, om het onbereikbare ideaal te halen. Onze inspiratiebron is niet alleen Sloterdijk. Ook het boek van Charles Taylor, 'a secular Age', waarin hij het heeft over de onttovering van de wereld, het veranderde paradigma en het pluralisme van levensvisies, heeft ons diepgaand geïnspireerd. En last, but not least is het boek 'Metamorfose' van Erik Borgman, over religie en moderne cultuur voor ons een bron van inspiratie in het kiezen van de uitgangspunten voor ons werk. Het inzicht dat God ons niet alleen bereikt via de kerk, maar vooral via de wereld heeft ons aangezet om vrijmoedig God in de wereld van de techniek te zoeken, en soms menen wij tekenen van God daar ook te vinden. De boeken van Richard Sennett over vakwerk ' the Craftsman' en samenwerking 'Together' inspireren ons weer op een ander niveau, ze geven een diepere betekenis aan onze trainingen op het gebied van persoonlijk leiderschap en het inspireren van de talenten van onze primaire doelgroep: de studenten.

Veranderingen op het gebied van religie, cultuur en levensvisie inspireerden ons tien jaar geleden om onze naam te veranderen van Studentenpastoraat in MoTiv. Die verandering heeft ons goed gedaan om meerdere redenen. We noemen er een paar:

- de naam MoTiv verwijst naar wat we zijn en wat we doen: ons bezighouden met motivatie en inspiratie;
- we werden een herkenbare organisatie;
- studenten weten ons te vinden;
- de naamsbekendheid is enorm vergroot;
- het is een naam die makkelijk beklijft;
- het samenwerkingsverband van pastores werd benoemd als organisatie, sindsdien werken we niet meer als 'individuele pastores van verschillende kerken met een eigen opdracht' maar als team.
- MoTiv als organisatie verandert voortdurend, in het het hoofdstuk New frontiers verkennen we nieuwe wegen die we als inspiratiebron zien voor het werken onder studenten.

Dit jaarverslag is bedoeld als inkijk in het werk van MoTiv, als inspiratiebron voor verwante organisaties en als verantwoording van het vele werk dat door professionals en vrijwilligers werd ondernomen.

Kees Kruijf, voorzitter MoTiv raad

Renske Oldenboom, MoTiv team

Delft, Juni 2013

MoTiv

‘Creating leading talent’

MoTiv is een organisatie in verandering. Dat is nodig, om de bijzondere missie van MoTiv te kunnen uitvoeren op een effectieve manier in zinvolle relaties met studenten aan de TUDelft en de Hogescholen.

Deze missie is samen te vatten als het stimuleren van studenten om hun talenten in de wereld te gebruiken en in te zetten ten dienste van de samenleving. In de programma’s van Motiv worden studenten en young professionals ondersteund en uitgedaagd op hun weg naar volwassenheid in hun motivatie en de eigen gedrevenheid. Motiv werkt vanuit een diep respect voor de eigen spiritualiteit van mensen, een spiritualiteit die vaak onthuld moet worden voor zij gedeeld en ingezet kan worden. Het MoTiv trainingsprogramma is ervoor ontworpen om studenten zelfbewust en communicatief te laten samenwerken vanuit hun talenten en hun kracht.

Toekomst

MoTiv hoopt haar trainingsprogramma in 2013 te continueren en uit te breiden. Er wordt gewerkt aan uitbreiding van het team en de inzet van stagiairs. Een belangrijk thema voor de komende jaren naast ‘samenwerking’ is ‘leiderschap’, dat wil zeggen communicatief en creatief leiderschap. MoTiv ontwerpt hiertoe diverse nieuwe en aantrekkelijk programma’s voor studenten en promovendi. MoTiv bereidt een reis naar China voor om zich te verdiepen in de Chinese (studenten)-cultuur om Chinese en Aziatische studenten aan de TU beter te kunnen trainen. Daarnaast zal MoTiv zich blijven bezinnen op de professionele inspiratie van ingenieurs.

‘Start With Why!’

- Simon Sinek

Projecten

Trainingen besturen studie- en studentenverenigingen

In de ogen van veel studenten die een bestuursjaar (zo heet dat in Delft, je krijgt vaak 1-10 RASmaanden van de universiteit, waardoor je bent vrijgesteld van studie voor die periode) gaan doen, is MoTiv een organisatie waar je een middag gaat trainen. Je leert elkaar daar goed kennen en dat helpt in de samenwerking. Soms willen ze van te voren leren hoe ze met conflicten kunnen omgaan en soms ook zoeken ze naar een betere focus in hun bestuur. Soms zijn er al conflicten geweest en moet de lucht geklaard worden.

Hoe dan ook, deze informatie geven besturen aan elkaar door en zo melden besturen en teams zich aan het begin en aan het eind van het seizoen aan voor een middagje trainen.

Wat oefenen zij?

In onze ogen is samenwerking moeilijker dan je denkt. Socioloog Richard Sennett, in zijn boek 'Together' , laat zien dat er in onze geïndividualiseerde samenleving een sterke traditie van samenwerking en onderhandeling is, zowel in het vakwerk als in de politiek. Hij beschrijft, hoe noodzakelijk het is dat wij de ervaringen en skills van samenwerken onderhouden, leren en doorgeven. Teamwerk is leuk maar het is lastig om echt resultaat te krijgen. Als je goed samenwerkt, dan is het resultaat van teamwerk veel groter dan dat van de optelsom van individuen. Er ontstaat een creatieve 'flow'. In onze trainingen besteden we aandacht aan de talenten van de deelnemers, wat ze al kunnen en wat ze willen leren. We besteden aandacht aan visievorming, aan omgang met conflicten en aan de groei van een team tot een plaats waar mensen kunnen bijdragen en leren. De teamtrainingen zijn belangrijke gelegenheden voor het ontwikkelen van persoonlijke vaardigheden en zelfinzicht. Studenten leren zichzelf en anderen kennen en accepteren. De onderstaande figuur geeft de factoren weer waar MoTiv zich op focust, hierbij ligt er een nadruk op de bovenste driehoek, bezieling en identiteit. Zij leren omgaan met verschillen, met rollen, met samenspel. In onze trainingen zijn we erop gespitst dat we niet zomaar een programma voorbereiden en aanbieden, maar dat we eerst vragen: wat willen jullie leren, wat hebben jullie nodig. Uit de vaak nog ongepolijste antwoorden destilleren we de gezamenlijke wens, waarop we ons programma sturen.
In het seizoen worden wekelijks enkele van deze trainingen georganiseerd.

Ook wordt MoTiv uitgenodigd om een tweetal trainingen te geven op de VSSD trainingsdag en andere 'beroepsvoorbereidende' dagen die studentenorganisaties organiseren. MoTiv trainde ook de TEDx competitie-deelnemers. Een van onze trainees won de competitie, iets om trots op te zijn.

- Bateson model

Haagse Hogeschool Delft

In februari 2012 heeft MoTiv met de directeur van de HHS Delft, S. van Ipenburg Grijpma, afgesproken een 'pilot' te houden over behoefte aan en mogelijkheden om trainingen aan de besturen van de studieverenigingen van de HHS aan te bieden. Dit plan is samen met de VSSD (Delftse Studentenbond) ontwikkeld om te komen tot meer deelname aan en commitment van HHS-student aan het onderwijs. De pilot is bedoeld om samen met studieverenigingen te werken aan kwaliteitsverbetering van de verenigingen aan de HHS. Doelen, taken en methoden van de verenigingen worden doorgelicht en in trainingen aangescherpt. Zo moet de plaats en de rol van de verenigingen in de HHS groter en beter worden bij de begeleiding en ontwikkeling van HHS-studenten. De studieverenigingen leren taken op zich te nemen om medestudenten te begeleiden bij hun oriëntatie op de verbreding van onderwijs, doorstroming en vakspecialisatie.

- Duur pilot: 1 maart 2012 tot 31 december 2012.
- Evaluatiemomenten met leiding van de Hogeschool: eind juni en eind december 2012.
- Evaluatiemomenten met studieverenigingen: te plannen in overleg.

Om de studieverenigingen uit te laten groeien tot partners in het onderwijs ten bate van de bij hen aangesloten studenten, heeft Motiv aangegeven het volgende te ondernemen:

1. Ontmoeting met besturen (lunchbijeenkomsten) om doelen en werkwijzen door te spreken en te komen tot werkafspraken (trainingen).
2. Leveren van een teamtraining gericht op kwaliteitsverhoging en verdere professionalisering van de verenigingen ten bate van studenten/onderwijs HHS.
3. Het bieden van advies en support bij het opzetten en uitvoeren van bijzondere projecten voor verenigingsleden en onderwijs aan de HHS.

De "pilot' bleek een groot succes. Naast alle studieverenigingen hebben de studentenvereniging NOVA, het dagelijks bestuur en de Raad van Commissarissen elk afzonderlijk een lunchbijeenkomst en een training ontvangen. De trainingen met de nieuw gekozen besturen zijn in augustus/september 2012 hervat. Om evaluatie en ontwikkeling van deze trainingen verder uit te bouwen is besloten te komen tot een 'Presidenten-diner" waaraan ook de Coördinator Studieverenigingen en de directeur HHS zullen deelnemen. Dit diner zal drie keer per jaar plaatsvinden. De pilot is financieel gedragen door de Hogeschool (HHS). Al gauw na het starten van de pilot is gebleken dat de aanpak van MoTIv effect sorteert. Met de directie van de HHS is besloten dat de pilot geslaagd is en er een vervolg op komt in het jaar 2013.

Seekercity

Seekercity is een website, waarop het studentenpastoraat zich als landelijke organisatie presenteert voor studenten. Het is de bedoeling dat studenten die 'zoekend' zijn daar mensen kunnen vinden met wie ze contact kunnen leggen. Je maakt een profiel aan en start discussies. Ook is het mogelijk om met een studentenpastor in de eigen stad in contact te komen. Seekercity is gestart vanuit Arnhem en ondersteund door vele fondsen. Afgelopen jaar was een moeilijk jaar voor seekercity, omdat de website, zoals hij oorspronkelijk was ontworpen, niet genoeg bezoekers trok. Maar door de inzet van webbeheerders en bestuur lijkt Seekercity nu een doorstart te maken met een nieuwe layout en nieuwe mogelijkheden. Delft heeft deze website altijd ondersteund, vanuit de gedachte dat het goed is om een landelijk en oecumenisch profiel op het world wide web te hebben. Günther Sturms is lid van het bestuur en jaarlijks wordt een financiële bijdrage gegeven vanuit het van Mierlofonds.Het team is zich ervan bewust, dat wellicht meer inzet nodig is om ook Delftse studenten als bezoekers van de website te kunnen registreren. Een bijeenkomst daartoe met de christelijke studentenverenigingen is nog steeds in de planning.

www.
seekercity.
nl

Films voor en door studenten

In 2011 hebben twee studenten van de ondervereniging Lancet van Sanctus Virgilius, Maarten van Vliet en Stephan Vos, het initiatief genomen om een speelfilm te maken met leden van de vereniging. MoTiv heeft hen onderdak gegeven (tijdens het zomerreces konden zij de grote tuinkamer inrichten als studio) en hen verder begeleid in de ontwikkeling van de film. Ook financieel heeft MoTiv dit project met steun van het Van Mierlofonds ondersteund. MoTiv hecht grote waarde aan filmprojecten omdat beeldtaal in onze cultuur grote zeggingskracht heeft en, als de film klaar is, een groot bereik kan hebben. Daarnaast zet MoTiv de zelf geproduceerde films in op trainingssessies en bij workshops.

De beide filmmakers van Virgiel hebben in 2011-2012 een grote ontwikkeling doorgemaakt en zijn een filmbedrijf gestart, Viciefilms. Van MoTiv kregen zij de opdracht naast de Virgielfilm ook een film over de Spoorzone te maken. De film over de Spoorzone heeft in 2012 (op de musical score na) zijn eindfase bereikt. SPOOR015, zoals de film nu heet, is een schets geworden van uiteenlopende mensen die rond de spoorzone werkzaam zijn en daar wonen, burgers als studenten. Het geeft een goed beeld over hoe een technische ingreep in de stad zoals de bouw van de spoorzone mensen in het dagelijks leven beïnvloedt in hun denken en doen. Met medewerkers aan de film is op 28 november 2012 een feestelijke preview gehouden op de Voorstraat. Met het commentaar en suggesties die ontvangen werd, is in de loop van de winter aan de film verder gewerkt.

De speelfilm ‘Für Elise’ heeft in de loop van de tijd een ingrijpende remake ondergaan. In 2012 is er hard gewerkt aan script en opnametechniek, waardoor er een heel nieuwe film is ontstaan, in samenwerking met semi-professionele acteurs.

MoTiv is bijzonder trots op de bereikte resultaten en is bijzonder tevreden over de investering in tijd en geld die gedaan is om het beste uit films en jonge filmmakers te halen. Het motto van MoTiv dat luidt: ‘Creating Leading Talent’, wordt helemaal waargemaakt.

Op zaterdag 22 juni 2013 zijn beide films naast eerder werk van beide filmmakers in het filmhuis Lumen in Delft in première gegaan, wat tevens de officiële launch was van Viciefilms. Motiv – als producer op de achtergrond – heeft deze première gepresenteerd.

Er zit geest in de materie

De door MoTiv geïnitieerde brede samenwerking rond de Spoorzone begint in de stad, of beter, in de bouwput van de Spoorzone dwars door Delft. De samenwerking tussen studenten en burgers komt voort uit de gedachte dat wat in en rondom die bouwput gebeurt, een spirituele laag kan hebben die we als spirituele organisaties

Spoorzonekerken.nl

makkelijk over het hoofd zien. De organisatoren die tijdens bijeenkomsten op de Voorstraat de Spoorzonekerken inhoud geven, noemen zichzelf niet voor niets ‘Spoorzoekers’. Ze zoeken in de Spoorzone niet alleen bevlogen professionals die aan het nieuwe spoor werken, maar ook, zoals de theoloog Erik Borgman het noemt, ‘sporen van God’. Techniek gaat behalve over ‘dingen’, vooral over het denken van technici ‘achter’ de dingen. Er zit geest in de materie. Uit contacten met de bouwers leren we hun inspiratiebronnen kennen. Ineens worden geloof, hoop en liefde zichtbaar in het dagelijkse werk van mensen die hard bouwen aan een goede toekomst voor Delft. Zolang de spoorzone in de maak is, willen we kris kras van kerk naar kerk gaan om zo gezamenlijk een spoor van activiteiten door onze veranderende stad te trekken, naar de toekomst toe.We organiseerden daartoe in samenwerking met de Werkplaats Spoorzone Delft (WeSD) een ‘Diner Pensant’ en in samenwerking met de (wijk)kerken twee ‘spoorzonediensten’ in Delft en Arnoud van Adrichem schreef voor de spoorzonekerken een speciaal spoorzonelied.

Het spoorzonelied

Een Catalaanse architect genaamd Busquets, hij schetst ons een droom, schildert een nieuw gezicht op Delft vol bomen en een waterstroom, diep in de grond gaan treinen rijden in een tunnel vier sporen breed, de oude wijken van de prinsenstad opnieuw aaneengesmeed.

Bij het station en in de Phoenixstraat, veel werkzaamheden en troep. Delft ligt bezaaid met kabels, stenen, pompen, hekken langs de stoep. Als een licht schaakstuk wordt de toren opgepakt en wisselt van plek. En ook de oude watermolen krijgt straks weer een nieuwe stek.

Het kost wat werk maar trots zullen we zijn en daar toch doen we het voor. Glinsterend water zal gaan stromen langs het glazen stadskantoor. Wanneer het stadspark groeit en bloeit dan voelen wij ons spoedig weer thuis. In ons zo mooie stukje prinsenstad herrezen uit het gruis.

Componist: Gregor Bak
Tekst: Arnoud van Adrichem

Zondag 27 november 2011
Halte: Hofkerk Delft, Cort van der Lindestraat 1
Thema: *‘Bouwen met passie’*

‘De preek van de leek’ werd verzorgd door ir. Peter Gossink (projectdirecteur Spoorzone).
Liturgen: ds. Fred van Helden (Hofkerk) en drs. Günther Sturms (MoTiv).
120 deelnemers.

21 maart 2012 - Diner Pensant
Halte: Koornbeurs in Delft.
Thema: *‘Kunt u mij de weg naar huis vertellen, meneer?’*

In samenwerking met de gemeenteraadsfractie StudentInPolitiek (STIP).
Ruim 50 deelnemers, waaronder de voltallige besturen van het Delfts Studentencorps (DSC) en Sanctus Virgilius

Zondag 13 mei 2012
Halte: Lutherse Kerk, Noordeinde 4
Thema: *'Bodemschatten – de diepte in.'*

'De Preek van de Leek' werd verzorgd door stadsarcheoloog Steven Jongma.
Liturgen: ds.Taco Smit (Evangelisch-Lutherse Gemeente) en Hans van Drongelen (MoTiv)
80 deelnemers.

Volgende seizoen

In het seizoen 2012-2013 vervolgen de Spoorzonekerken hun werk bij nieuwe haltes op hun spirituele reis door Delft. Er zijn twee Diners Pensants gepland en twee spoorzonediensten, waarvan één op de locatie van de Al-Ansaar Moskee, die in Delft-Zuid naast het spoor ligt.

Transities en initiaties

Groepsprogramma 'Verlies Verwerken'

Jaarlijks bieden de studentenpastoraten in de regio (Rotterdam, Delft, Den Haag, Leiden) in het voorjaar en in het najaar het groepsprogramma 'Verlies Verwerken' aan. MoTiv verzorgt de coördinatie en publiciteit van het programma. Studenten ervaren een hoge drempel om aan een groep deel te nemen en haken ook gemakkelijk weer af. De voorbereiding van het programma vraagt daardoor steeds een relatief hoge investering. Afgelopen seizoen kwamen de najaarsgroep 2011 in Leiden en de voorjaarsgroep 2012 in Delft bijeen. In de winter was er bovendien een kleine Engelstalige groep in Rotterdam, waaraan een Nigeriaanse en een Roemeense student en een Indonesische studente deelnamen. De Indonesische studente moest terug naar haar land, voordat ze het programma kon afmaken. De groepen werken volgens een vaste formule van 5 bijeenkomsten met ieder een eigen thema en worden door 2 pastores geleid. Na een half jaar komt de groep nog een keer bijeen tijdens een etentje. De resultaten zijn voor de deelnemers, zo geven zij aan, steeds goed tot zeer goed. De studenten hebben geleerd hun ervaringen woorden te geven en te delen met anderen, vaak niet alleen in de groep maar ook daar buiten. Het verdriet wordt niet kleiner, maar wel beter hanteerbaar. Het programma haalt de student die rouwt uit zijn of haar (gedeeltelijke) isolement en heeft vaak ook een positieve uitwerking op de studieresultaten. Daarnaast worden studenten aangemoedigd om degene die zij verloren hebben (vaak een ouder) ook na de dood nog beter te leren kennen en begrijpen. Dat heeft een verbindende werking in de eigen omgeving, met broers en zussen.

Huwelijkscurcus

Het afgelopen seizoen heeft MoTiv in samenwerking met het International Student Chaplaincy (ISC) en de rooms-katholieke parochie St. Ursula de cursus 'Understanding relationships' verzorgd. De cursus beoogt koppels voor te bereiden op het kerkelijk huwelijk. In totaal hebben vijftien koppels de cursus gevolgd, waaronder enkele koppels die hun relatie wilden verdiepen zonder toe te werken naar een (kerkelijke) huwelijkssluiting. De cursus werd simultaan in het Engels en in het Nederlands aangeboden. Gedurende vijf zondagavonden van januari tot en met maart kwamen de cursisten bijeen onder begeleiding van de verschillende pastores van MoTiv, ISC en de Ursulaparochie. Anneke van Wijk zorgde iedere keer voor een heerlijke maaltijd als start van de avond. Verschillende werkvormen werden gebruikt: plenaire gesprekken, kleine werkgroepjes en een enkele keer één-op-één-gesprekken. Elke bijeenkomst had een eigen thema: shared values; communicatie; marriage and conflict; dedication; how to keep the relation alive. De Ursulaparochie eist van koppels die in de parochie willen trouwen dat zij deze cursus hebben gevolgd.

Activiteiten

Overzicht 2011

Trainingen

- 15 december 2011: debattraining met Lancet voor deelnemers Lagerhuisdebat Virgiel
- 19 december 2011: Lagerhuisdebat met Lancet op Virgiel met host Chazia Mourali
- 12 okt Seekercity Event Utrecht
- 9 dec oprichtingsvergadering bestuur Seekercity
- 9 feb STUPA-net conferentie TEDXaward
- 11 okt training studentenbestuurTEDX Training deelnemers TEDXaward
- TEDXaward dag

Presentatie en netwerken

- 27 september 2011 introductie MoTiv op studentenvereniging St.Jansbrug
- 30 november 2011: High Tea met bestuur Sanctus Virgilius
- 17 januari 2011 collega Daniël Puski uit Hongarije (collega en bestuurslid CEUC)– bezoek Virgiel ter introductie contekst TU Delft en MoTiv-benadering.
- 1 feb 2012 diner-pensant ter gelegenheid van het afscheid van Rotterdam-collega Dick van Kampen bibliotheek Rotterdam
- 8 maart Diesreceptie Sanctus Virgilius
- 22 mei 2012: bezoek van de bisschop van Rotterdam, monseigneur Van den Hende, op bezoek bij Virgiel en de faculteit Bouwkunde.

Overzicht 2012

De late verschijning van dit verslag heeft als voordeel dat activiteiten die MoTiv in het najaar van 2012 heeft ontplooid, daarin kunnen worden vermeld. Hieronder volgt een overzicht.

Informatiedagen TU en HBO augustus 2012

MoTiv heeft zich gepresenteerd aan eerstejaarsstudenten op de infomarkt tijdens de openingsweek (OWEE) van de TU en op informatiedagen van het HBO. Een ‘engel’ en ‘duivel’ hebben doosjes mint uitgedeeld met daarop het logo van MoTiv, om zo onze naam onder eerstejaars bekend te maken.

Trainingen met de studentenverenigingen

St. Jansbrug – lunchmeeting (2x ter voorbereiding op cabaretnacht bij MoTiv, 31 okt 2012)
C.S.R. Lunch en training
ETV – lunch en training
Chemisch Dispuut Leiden (ism Rob van Waarde van Rap100)
Curius – de training voor bestuurders in OC/FSR
VSSD – training nieuwe bestuur
Sanctus Virgilius – nieuwe bestuur
TechniekBedrijven – training bestuur voor actiedag november in WTC Rotterdam 14 nov 2012, waar MoTiv ook aanwezig zal zijn)
VSSD TRAININGSDAG in de Bibliotheek waar besturen van verenigingen van TU en HHS aanwezig waren. MoTiv heeft twee trainingen geleverd.
Trainingsdag Curius
Training Lijst Bèta
Training Lancet (onderbestuur cultuurvereniging Virgiel)
Training ‘WijWonen’ – studentenbestuur woningvereniging Delft
Training YES Delft – Zakelijk flirten
Adviezen voor oriëntatiereis ORAS in 2013– onderwijspolitiek in de Skandinavische landen. MoTiv zet netwerk collega’s voor dit doel in.
Training C.S.R.
Virgieldebat HET LAGERHUIS (voorbereid met Lancet) op Virgiel met Jort Kelder – 18 dec 2012

HHS (Haagse Hogeschool, afdeling Delft)

training bestuur studentenvereniging NOVA
training bestuur Fibonacci
training Omega
training Bedrijfskunsdig Genootschap
Voorzittersdiner verenigingen HHS met HHS-directie
OP 19 en 20 december hebben we de verenigingen op de HHS op hun locatie bezocht.

Spoorzone

- MoTiv ontving in het kader van de Spoorzone en de contacten met de Werkplaats Spoorzone Delft (WesD) een uitnodiging om op de faculteit Bouwkunde een middag mee te denken over het gebruik van de 'Lege Ruimte', een programma van de WeSD om creatieve plannen te stimuleren.
- MoTiv en de medestanders van het spoorzoneproject hebben het spoorzoneproject gepresenteerd bij het fonds en geldschieter Kerk en Wereld.
- Op zondag 25 november werd een Spoorzonedienst gehouden in de Vierhovenkerk, waar de heer Ad Broeders, projectmanager van ProRail de lekenpreek hield.

Filmproductie

In dit najaar is er nauw samengewerkt met de filmmakers van Viciefilms om de productie van de spoorzonefilm (SPOOR015) en de korte speelfilm (Für Elise) af te ronden, waar moTiv de aanzet toe heeft gegeven. Beide films moeten in workshops en presentaties van MoTiv een rol kunnen spelen. Een feestelijke preview van de film SPOOR015 met deelnemers/partners film vond plaats op Voorstraat 60 op 28 november 2012.

Nacht van het Water

Dit evenement die plaats zou vinden op 7 november 2012 had meer tijd nodig om tot volle bloei te komen. Het organisatietraject kostte meer tijd en input van de organisatiegroep. De verschuiving was mogelijk omdat de keynote-speech van de Deltacommissaris Wim Kuijken naar het voorjaar verplaatst kon worden. De organisatie kreeg door deze toezegging een nieuwe impuls. Al snel waren er contacten gelegd met Wim Uijtenwaal van CITG (Civiele Techniek) die de locatie van het Waterlab aanbood als werkruimte.

DIMES-dag

MoTiv ontving een uitnodiging voor deelname aan de DIMES-dag (onderzoeksschool) op 25 september 2012

TEAM-dag MoTiv

Op 3 oktober 2012 hebben de pastores een TEAM-dag gehouden, die op hun verzoek door Kees Kruiff, voorzitter van de MoTivraad, werd geleid. De TEAM-dag vond plaats in Hotel New York in Rotterdam om juist midden in de dynamiek van de grote stad – de uitdaging – tot reflectie te komen en nader in te gaan op de ontwikkelingen in het werk en de manier waarop het team dit werk vorm geeft.

Regio-overleg

Het samenwerkingsverband van de pastores met de collega's uit Rotterdam en Leiden en het ISC kreeg impulsen door enkele bijeenkomsten waar samenwerkingsprojecten als de 'Rouw- en verliesgroep' werden uitgewerkt.

New frontiers

'Inspiratie voor organisatievernieuwing'

Proloog[1]

Van 18 tot 29 juni 2012 bezocht het MoTiv-team New York en New Haven. Een gedeelte van de reis legden zij samen met de collega's Rob van Waarde uit Leiden en Arie de Fijter en Esther Diederen uit Maastricht af. Vooraf hadden de reisgenoten een zogenoemde 'mindmap' gemaakt, waarin ze de vragen voor hun bezoek onderbrachten.

Mind-map

HET MOET ANDERS (maar hoe?)
Noodzaak Geestelijk leiderschap
Innovatie - van en vanuit theologisch denken (vakkundigheid)

- Vanuit/met Bij de ander peilen wat hij nodig heeft
- Inspiratie van andere creatieven
- Welke tools hebben zij/wij
- Appèl, niet vrijblijvend
- Mensen mogen zichzelf blijven
- Niet evangelisch, wel dialoog
- Leiderschap, niet volgen
- Als kerk er voor de wereld durven zijn (zonder claimgedrag)
- Reciprocity wederzijdsheid in relaties
- Het geestelijke in de wereld herkennen

INTERPRETATIE
- Vanuit bijbelse visie/perspectief

[1] Hans van Drongelen, Renske Oldenboom, Günther Sturms, Rob van Waarde.

Het programma van de reis omvatte de volgende onderdelen en ontmoetingen:

- Deelname aan de conferentie 'A Season for Renewal'. De sprekers vormden een uitgelezen gezelschap van geestelijk leiders van de New Yorkse 'mainline churches'. De uitkomst was de titel van dit jaarverslag: het moet anders! De (uitleg van de) bijbel speelt daar een beslissende rol in als inspiratiebron en wegwijzer naar nieuwe taken voor de kerk in de stad. Die taken zijn context gebonden.
- Ontmoeting met en training van young professionals van de Junior Chamber International (JCI). (bowling bij 42st Port Authority).
- Ontmoeting met Geoff en Sandy Boyce, Australische Chaplains, in ons appartement.
- Rondleiding op de Highline door ontwerper/architect Lisa Switkin (210, 10th Av).
- Gesprek met David Giles van het Center for an Urban Future (120 Wall St).
- Gesprek met conferentie organisator NYTS, prof. dr. Jin Han (475 Riverside Drive).
- Bezoek aan Jim Reagan van de Catholic Workers (36 E First St).
- Bezoek aan Bat mitzvah in een synagoge (652 Lexington Ave)
- Bezoek aan de Church of the Village op zondagochtend, voorafgaand aan de Gay Parade (201 W 13th st) GLBTQ-friendly (gay, lesbian, bi-sexual, transsexual, queer).
- Gesprek met Prof dr. Tom Beaudoin n.a.v. zijn boek 'dispossession'. (Fordham University, 140 W 62nd St).
- Diner met Delftse studenten van de 'lijst Beta'
- Deelname aan de vierdaagse conferentie op Yale, New Haven, ' Spiritual Leadership in a Multifaith World'. De conferentie telde 450 deelnemers, waaronder studentenpastores uit de hele wereld.

'Het moet anders!'

I : Weten waar we zijn

"We houden meer van onze mooie glanzende kerkbanken dan van Jezus," concludeert Kevin Yoho, kerkelijk adviseur in de Hudson Valley. Hij is een van de laatste sprekers op de conferentie van de *American Bible Society*, georganiseerd samen met professor Jin Han van het New York Theological Seminary. Onder de titel 'A Season for Renewal' (Tijd voor vernieuwing) kwamen in juni 2012 kerkleiders en theologen uit New York bijeen om de crisis waarin de kerken zich bevinden met elkaar te bespreken. Wij dachten dat Amerika gelovig en vooral kerks was, maar dit is voor geloofsgemeenschappen als methodisten, presbyterianen, anglicanen, lutheranen en de zwarte kerken verleden tijd. Ook in dit op tradities gerichte land heeft de secularisatie de laatste decennia om zich heen gegrepen. maar dit is voor geloofsgemeenschappen als methodisten, presbyterianen, anglicanen, lutheranen en de zwarte kerken verleden tijd. Ook in dit op tradities gerichte land heeft de secularisatie de laatste decennia om zich heen gegrepen. Er is sprake van een voortschrijdende afname van kerklidmaatschap, pastores moeten vervroegd met pensioen of zelfs op zoek naar ander werk. Onomwonden typeert professor Jin Han de situatie: "De gevestigde kerken zijn op sterven na dood." De conferentie wil de vraag beantwoorden wat 'we' voor deze kerken kunnen doen.

Een nieuw elan

We hadden ons ingesteld op het beluisteren van klaagzangen en sombere beschouwingen, maar die waren er verrassend genoeg niet. We werden onthaald op sprankelende en humoristische bijdragen die ons raakten. Hier kwamen mensen aan het woord, mannen en vrouwen, die als kerkleiders en theologen de praktijk van het leven kennen. Ze hadden allemaal een ruime ervaring opgedaan in de gemeentes in en rond New York. Ze begrijpen wat er in de wereld gaande is. Ze kennen de spanningen en conflicten waaruit het leven bestaat. Ze voelen zich verbonden met de mensen die het lastig vinden om het persoonlijk

De wet van het wederzijdse voordeel

Het getij van vernieuwing moet niet aanbreken met de gedachte dat 'wij weten wat goed voor de wereld is', maar vanuit betrokkenheid bij het leven van mensen die, geraakt door de financiële en spirituele crisis van vandaag, op zoek zijn naar houvast. Kevin Yoho bracht met zijn analyse het kernprobleem van de gevestigde kerken aan het licht. De oude kerkelijke gemeenschap heeft zich braaf zittend in haar mooie glanzende kerkbanken los gezongen van de werkelijkheid. Hij pepert het de toehoorders in: de kerk moet zich niet zien als slachtoffer van onomkeerbare maatschappelijke processen. Ook niet-kerkelijke organisaties als vakbonden en sportverenigingen hebben in deze tijd te lijden van ledenverlies. "We zijn niet uniek", zegt hij. "We hebben ons te lang beziggehouden met het repareren van dit probleem en niet gekeken naar de mogelijkheden voor verandering die we in handen hebben. Praten over neergang is besmettelijk." Het gaat niet om 'fixing the problem', maar om er te zijn voor de mensen om je heen. Voor Yoho moet de kerk van de toekomst meer oog krijgen voor wederkerigheid in de plaatselijke gemeenschap en zich daarbij afvragen of deze gemeenschap iets terugkrijgt voor wat zij erin steekt. In sociale netwerken geldt de wet van het wederzijdse

Weten waar je bent

Een mooi voorbeeld van een kerk die buiten de deur is gaan kijken en daarop gereageerd heeft, is wat nu “The Church of the Village” heet. De kerk staat op de Zevende Avenue, hartje Manhatten, op de hoek van West 13th Street, in een trendy omgeving van kunstenaars, studenten en creatieven die hier hun ateliers en studio’s hebben. Dit is ook een buurt met een uitzichtloze sociale problematiek. Het is een veelkleurige wereld die wordt gedomineerd door homo’s, lesbiennes en transseksuelen. De methodistische bisschop Alfred Johnson die de ‘Church of the Village’ leidt, maakt zijn gehoor meteen duidelijk dat vernieuwing begint in de lokale gemeenschap, daar waar mensen in contact komen met de wereld en het leven van alledag. Aan die gemeenschap moet de lokale kerk zich binden. Hij wijst met trots op zijn eigen kerk. “We weten waar we zijn, we kijken naar onze context”, zegt hij met nadruk. “We spreken niet meer in algemene termen over geloof en God, maar richten ons op de vragen en verwachtingen van de mensen in onze onmiddellijke omgeving.” Waar je bent bepaalt wie je bent.

Goede papieren

De kerk worstelt met zichzelf, maar deze worsteling gaat volgens Susan Andrews, een presbyteriaanse predikante uit de Hudson Valley, dieper dan we denken. Deze heeft te maken met de manier waarop de kerken van het midden omgaan met de bijbel. Daarmee bedoelt ze dat de predikanten geleerd hebben om bij hun uitleg van de bijbel rekening te houden met de literaire context, tijd, plaats en omstandigheden van toen en nu. De mensen zagen daardoor de bijbel als te complex en dat de bijbelse waarheid niet meer eenduidig was. De meer fundamentalistische stromingen lieten een helder geluid horen, dat veel mensen aansprak. “ Maar”, zegt Andrews, “ wij hebben goede papieren om de Schrift te zien zoals we die zien. De bijbel is een verzameling boeken, dat zichzelf ter discussie stelt en zich vragen stelt. Deze lastige discussie is geen nadeel, zoals wij in onze tijd van one-liners denken, maar winst. Uit deze mentale worsteling komt de waarheid naar boven die ons richting en vuur kan geven.” Bisschop Johnson van “The Church of the Village” bevestigt dit. Hij zegt: “De bijbel is geen wapen om daarmee anderen te lijf te gaan, maar het is een getuigenis die ons in staat stelt om ons met elkaar en met God te verbinden. In de worsteling om de waarheid spreekt God tot ons. De bijbel is er niet om mensen angst aan te jagen, maar om er beter van te worden.” Susan Andrews pleit voor meer ruimte voor de verbeelding en de fantasie die losmaakt van de horigheid aan de letter van de bijbel, maar ook aan de horigheid van het vrije denken. Zij zegt: “Wees niet bang om te zeggen wat je denkt. Wees open en direct, en zonder valse schaamte. Laat zien wie je bent, dat overtuigt.”

Innovatie

Onze deelname aan de wereldconferentie van pastores in het hoger onderwijs aan de universiteit van Yale van 25 tot 29 juni van dit jaar bood ons, studentenpastores, een goede gelegenheid om een bredere verkenning van religieuze praktijk en vernieuwingen in de Verenigde Staten uit te voeren.

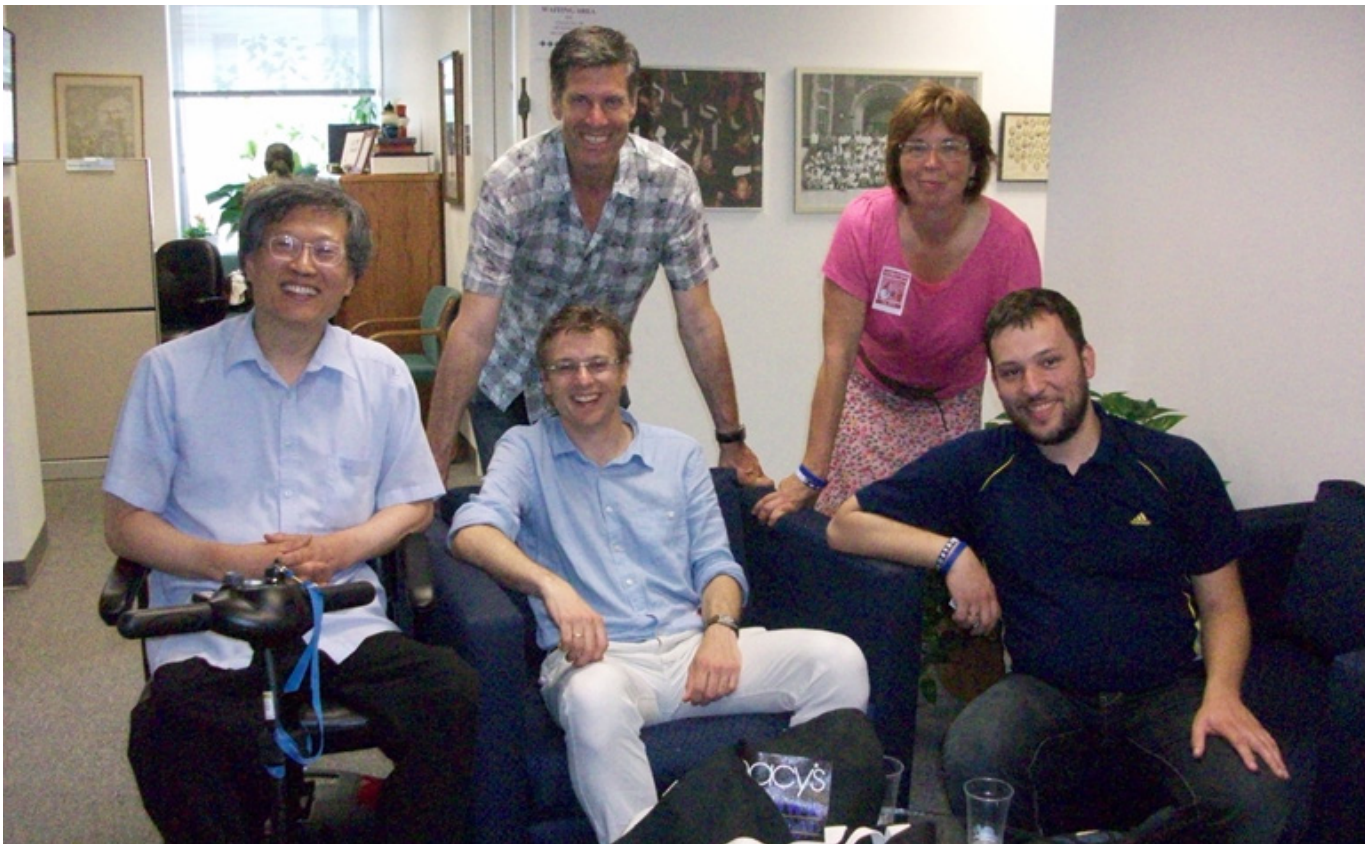

New York Theological Seminary met prof. Jin Han

Vanuit onze ervaringen als studentenpastores voelen we de noodzaak om creatief in te spelen op de veranderingen die in onze samenleving plaatsvinden. Eigentijds geloof en de beleving ervan vragen om andere, meer uiteenlopende vormen. De tijd van eenduidigheid is voorbij. Het moet anders! Dit is de gedachte waaruit we vertrokken zijn, in de overtuiging dat het ook anders kan. Innovatie is het sleutelwoord aan onze universiteit, een term die wij ook op het terrein van de theologie willen toepassen. Innovaties zijn van levensbelang voor een bloeiende economie en een goede, veilige samenleving, maar ook voor het geloof. Zonder uitdaging kan het geloof zich niet ontwikkelen. Het is een stimulans die ons kan helpen nieuwe manieren van werken te ontwikkelen. We hebben contact gezocht met theologen en leiders van bijzondere religieuze groepen, en ook met vertegenwoordigers van de zogeheten 'creatieven', jonge professionals die door hun visie en betrokkenheid een grote bijdrage leveren aan het welzijn van de stedelijke gemeenschap in New York. Met hen proberen we de uitdagingen waar we als theologen in onze cultuur voor staan in kaart te brengen en een nieuwe stimulans te vinden.

II : Nieuwe perspectieven op Fordham University

Een gesprek met theoloog Tom Beaudoin

De temperatuur in New York loopt op. Het is heet en stoffig in de Bronx als we van een metrostation naar de campus van het Fordham University lopen. We hebben geen goede kaart van dit stadsdeel en bellen Tom Beaudoin, docent theologie aan Fordham University, om ons 'binnen' te praten. Ongerust over ons uitblijven komt hij ons op straat tegemoet en voert ons even later de groene en door hoge bomen beschaduwde campus op. In een grote, inmiddels rustige kantine beginnen we ons gesprek over zijn eigentijdse wijze van theologie bedrijven, die als scherp en consequent op ons overkomt. Het is een theologie die zich niet verschuilt achter verworvenheden, maar die zich durft te meten met de uitdagingen van onze tijd.

Poging tot geloven

In zijn boek 'Witness to Dispossession' (Getuige van onteigening) uit 2008 introduceert Beaudoin een postmoderne benadering, die een einde maakt aan de comfortabele gedachte van de kerk dat zij nog steeds over macht en status zou beschikken. Dat is een illusie. Geloven in deze tijd vraagt volgens Beaudoin om een heel andere houding. Net als op de conferentie 'A Season for Renewal' van The American Bible Society in New York, waar theologen erkenden dat de waarheid niet beschikbaar is maar altijd opnieuw gezocht en gevonden moet worden, vooral in de eigen omgeving of context, geeft ook Beaudoin aan dat wat hem betreft geloof niets anders is dan een 'poging' tot geloven. En deze poging is altijd rommelig, verwarrend, poreus. De harde rots waaruit geloof zou moeten bestaan, en waar de kerk op zou staan, is niet meer van deze tijd. Deze is ons afgenomen. We kunnen daar niet meer op terugvallen. Theologie is lange tijd bedreven als een verschijnsel dat los zou staan van de theoloog, maar die tijd is voorbij. Er is geen denken dat zich buiten de mens kan plaatsen. In elk denken brengt de mens zichzelf mee. Theologie bedrijven in deze tijd houdt in dat de theoloog deel uitmaakt van de algemene onzekerheid waarin wij mensen leven en dat hij of zij getuige is van wat Beaudoin noemt: 'de onteigening van het geloof'. Je kunt niet doen of er niets met het geloof aan de hand is. Of je wilt of niet, geloof is in onze cultuur aan een grote verandering onderhevig en dat heeft effect op je denken en doen als theoloog en als gelovige.

Erasmus

Beaudoin: "Mijn colleges beginnen en eindigen met aandacht voor het leven van mijn studenten. De inhoud van het college, de inhoud van de theologie is verbonden met hun leven. Voor mij staat de vraag centraal: waarop ben jij als mens betrokken? Denken en doen gaan voortdurend in elkaar over. Je kunt het denken, de theorie, niet scheiden van het leven. Hóe we aan theologie doen, is deel van onze theologie." Met zijn studenten werkt Beaudoin vanuit de vraag van Erasmus: Hoe ontwikkel je een theologisch leven? Voor Erasmus ging het erom het eigen leven te zien als een spirituele oefening, als heilige ruimte. Het bestaan is toevallig en heilig tegelijk. De kern van dit leven is de zoektocht naar het heilige en, tegelijkertijd, vaststellen wat niet heilig is. De volgende vraag is dan: hoe kunnen we jonge mensen voorbereiden op een theologisch leven? Waar komt het op aan wanneer we te maken hebben met theologiestudenten? Volgens Beaudoin moeten we proberen ons voor te stellen waar het van hier heen gaat. We moeten studenten gereedschap geven om in hun eigen leven onderscheid te kunnen maken tussen wat heilig en wat niet heilig is. Pastor zijn gaat erover wie je bent en wat je kunt zijn. Je kunt niet veilig aan de rand staan of boven de wereld verheven zijn. Het gaat heel wezenlijk om het nemen van de volgende stap in integriteit én een geïntegreerd leven. Dit overstijgt de kerk. Het overstijgt zelfs de noodzaak om het instituut voort te zetten.

Macht en waarheid

Beaudoin is geïnspireerd door de Franse 20e eeuwse filosoof Michel Foucault en de plaats die het begrip 'macht' in zijn denken inneemt. Voor Beaudoin is het evident dat ook in de collegezaal het van belang is de vraag naar de macht te stellen en te streven naar zoveel mogelijk gelijkheid. Denken over macht is ook je geloof voortdurend kritisch onder de loep nemen en jezelf de vraag te stellen: Wat is mijn waarheid? De waarheid is een proces en het zijn altijd tijdelijke waarheden die je vindt. Bij het zoeken naar de waarheid moet je weer de vraag naar jezelf te stellen: Hoe ben ik geworden die ik geworden ben? Hoe ben ik gevormd? En hoe ga ik van hier verder? persoonlijke, sociale, historische en zeker ook geestelijke gebeurtenissen die je maken tot wie je bent. Dit ligt bij ieder van ons anders.

Tom Beaudoin (r) met Rob van Waarde

Quit the church!

Beaudoin wijst op een ontwikkeling die in de VS de kop opsteekt en 'de-conversion' genoemd wordt. Dit is het opheffen van je kerklidmaatschap en het ongedaan maken van doop en belijdenis. Wij zouden dit 'ont-dopen' kunnen noemen, het daadwerkelijk afstand nemen van een instituut waar je niet meer bij wilt horen. Op een gevel in 42nd Street hadden we tussen de flitsende billboards voor musicals en concerten al in grote lichtende letters de oproep zien staan: Quit the church! Verlaat de kerk! Een opvallende en ook tamelijk agressieve mededeling, zomaar in het drukke straatbeeld. Je kunt door zo'n oproep geschokt zijn en je aangevallen voelen, maar Beaudoin weet er doorheen te kijken. Voor hem is ook dit een vorm van geloof. Er is hier sprake van een 'andere' theologie, meent hij, de theologie van 'de-conversion'. Deze houdt in dat een geloofssysteem wordt opgegeven door mensen die zich er niet bij thuis voelen. Tegelijk biedt deze 'onteigening' nieuwe kansen. Als je de negatieve taal over kerk en geloof van deze anti-beweging terzijde schuift, begin je nieuwe en authentieke vormen van geloof te zien. Dan gaat je theologie veranderen.

De kans om God te vinden

Beaudoin ervaart deze ontwikkeling in de VS allerminst als bedreigend. Hij voelt zich er zelfs mee verwant. "Ik ben zelf post-katholiek", legt hij uit, "maar ik ben niet los van God en geloof. Ik leef in een alomvattend JA, maar niet langer in een katholiek JA. Dit is het grote verschil. Ik ben bewust van mijn kleinheid en onvolkomenheid, maar ik probeer te doen wat ik kan. Ik moet leren attent te zijn op wat er is. Diepte, inhoud, doen ertoe. Maar ik weet ook dat ik als theoloog weinig in handen heb. We moeten ons realiseren dat pastoraat iets is zonder plaats (a-topos), het gebeurt. Je zoekt ernaar hoe te leven en de kleinheid van het leven te exploreren. Het gaat erom te leren hoe attent te zijn, hoe present te zijn. Een pastor beschikt niet over een portfolio. Alles wat we kunnen doen is mensen helpen om de volgende stap in hun leven te zetten. Maar juist deze zwakke positie is een kans. Onze desoriëntatie en het feit dat we in wezen niets in handen hebben, dat we 'onteigend' zijn, geen bezit hebben, dat biedt ons de kans om God te vinden."

Durf

"We zijn aan het punt voorbij om onze kerkelijke instituten te reproduceren," zegt Beaudoin. "Daarbij gaat het niet om vragen als: bestaat de kerk straks nog?, maar om vragen als: hoe gaat ons leven er in de toekomst uitzien? Kunnen we ons dat vanuit onze tijd en plaats een beetje indenken? Wie ben je? Wat heb je nodig om te leven? Wat voor God heb je nodig? Daarbij moeten we nieuwe vaardigheden ontwikkelen om over het religieuze te praten." Volgens Beaudoin gaat het tenslotte allemaal om de ontmoeting tussen mensen. Bij een ontmoeting veranderen beide partijen. Je wordt altijd beïnvloed. Beaudoin stelt het nog scherper: "Je moet de verandering die tot je komt in de ontmoeting 'uitbuiten'. Durf je eigen positie op losse schroeven te zetten, dat schept pas echt geloof."

III : Een wandeling over de High Line

We hebben geluk. Lisa Switkin, landschapsarchitect en associate partner en managing director van James Corner Field Operations, geeft ons zelf een rondleiding op de High Line, het spoorwegviaduct van enkele kilometers lang, dat dwars door het Meatpacking district in New York loopt. Tot ver na de Tweede Wereldoorlog was dit deel van de stad het centrum van de vleesindustrie. Dagelijks reden goederentreinen met vlees de buurt binnen om de slagerijen en de groothandels van hun waar te voorzien. Het stadsbestuur had besloten het vervoer bovengronds aan te leggen, omdat het vervoer in de jaren twintig tot ernstige ongelukken had geleid. Het spoorviaduct werd in 1934 geopend en was tot in de jaren zestig in gebruik. Toen verdween de vleesindustrie uit de buurt. Daarna lag het ijzeren viaduct er verlaten bij.

Wilde plannen

"Je kunt je nu niet meer voorstellen wat het ons gekost heeft om dit te realiseren," zegt Switkin. Eind jaren negentig viel het oog van twee buurtbewoners op het roestende en verwaarloosde spoorviaduct. Het was inmiddels begroeid met wilde planten en grassen en ze kregen het idee er een park van te maken. Er werd een commissie opgericht die de mogelijkheid van dit plan ging onderzoeken. Er kwamen een projectbureau bij en architecten zoals Lisa Switkin. Voldaan kijkt ze om zich heen en wijst op de mensen die van het parkachtige traject van de High Line genieten. "Eerst hadden we te maken met de ambtenaren van de afdeling Transport van het stadsbestuur, die de stalen constructie al helemaal afgeschreven hadden. Het

was volgens hen zo verwaarloosd en verroest dat je er niets mee kon beginnen. Te gevaarlijk. Je kon er zomaar doorheen zakken. Toen we bewezen hadden dat de structuur ervan nog in orde was en dat we met de nodige aanpassingen een betrouwbaar traject konden maken, gaven ze toestemming om onze plannen te realiseren. Dit gaf maar een korte periode van opluchting, want toen verschenen er ambtenaren van de afdeling Veiligheid op het traject. Ze konden alleen maar toestemming voor gebruik ervan geven als er hoge metalen hekken zouden worden geplaatst. Dan kon niemand eraf vallen of eraf springen." Ze lacht terwijl ze zichtbaar geniet van de zomeravond op de High Line. "Hoge metalen hekken of glazen wanden waren voor ons geen optie, die zouden afbreuk doen aan het spoor. Dan zou het karakter ervan verdwenen zijn. We moesten flink lobbyen om de eisen van 'Security' ongedaan te maken. Het spoor moest een spoor blijven. Gelukkig zijn we erin geslaagd en hebben we bewezen dat onze 'wilde' plannen uitvoerbaar waren."

Bloembakken

Samen met de Nederlandse tuinarchitect Piet Oudolf werd er verder aan het concept gewerkt en de High Line groeide uit tot een bezienswaardigheid. Nog altijd liggen er stukken rails tussen de planten en de struiken, maar treinen kunnen er niet meer rijden. Van de hooggelegen langwerpige tuin gaat een geweldige charme en rust uit, bijna ondenkbaar in deze drukke stad. Het is heerlijk om na een wandeling door de stad daar boven het straatniveau tussen de bloeiende planten in het zonnetje te zitten, met uitzicht op de skyline van New York. Switkin vertelt hoe de High Line de buurt heeft verbeterd. Nieuwe kantoren en hotels hebben zich langs de lijn gevestigd. Het rauwe, gevaarlijke stigma van de buurt is verdwenen. Ze wijst op enkele bloembakken onder de ramen van een huis naast de lijn. "Deze bewoner is geïnspireerd geraakt door de High Line. Op hun eigen manier doen omwonenden mee." Er kwamen ook nieuwe flats langs de High Line, met bewoners met meer geld. "De mensen zijn er trots op en zorgen ervoor. Weet je dat dit het enige stadspark in New York is dat geen vandalisme kent?" rust uit, bijna ondenkbaar in deze drukke stad. Het is heerlijk om na een wandeling door de stad daar boven het straatniveau tussen de bloeiende planten in het zonnetje te zitten, met uitzicht op de skyline van New York. Switkin vertelt hoe de High Line de buurt heeft verbeterd. Nieuwe kantoren en hotels hebben zich langs de lijn gevestigd. Het rauwe, gevaarlijke stigma van de buurt is verdwenen. Ze wijst op enkele bloembakken onder de ramen van een huis naast de lijn. "Deze bewoner is geïnspireerd geraakt door de High Line. Op hun eigen manier doen omwonenden mee." Er kwamen ook nieuwe flats langs de High Line, met bewoners met meer geld. "De mensen zijn er trots op en zorgen ervoor. Weet je dat dit het enige stadspark in New York is dat geen vandalisme kent?"

2015

"En we zijn nog niet klaar," zegt Lisa, als we na een paar kilometer het einde van de High Line naderen. Ze wijst op een groot rangeerterrein tussen de Hudson en het Penn Station. Het ligt er in vervallen staat triest bij. "Hier komt een nieuwe wijk", zegt Lisa terwijl ze met haar arm over de gerangeerde treinen beneden heen veegt als om alles in een keer kaal te slaan. "De High Line loopt er met een bocht omheen. Dit stuk gaan we volgend jaar aanpakken." Met trots vertelt ze dat burgemeester Bloomberg nog voor het einde van zijn ambtstermijn in 2015 de nieuwe lijn wil openen. "Het wordt hard werken", zegt ze. Maar ze weet bijna zeker dat het gaat lukken.

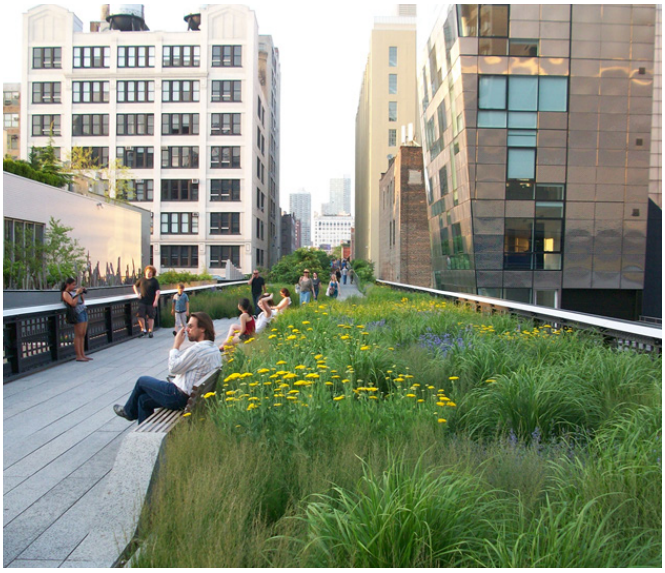

De High Line - New York

Een bijzondere ervaring

"Weet je," zegt ze in een beschouwelijk moment waartoe de High Line op de zachte zomeravond blijkbaar uitnodigt, "telkens denk ik: ik stop met deze rondleidingen over de High Line. Dit kunnen anderen ook. Ik heb een drukke baan, ik werk aan zo'n zestig projecten. En dan kom ik na mijn werk hier om het verhaal van de High Line te vertellen. Maar elke keer als ik hier loop, denk ik weer: wat is dit mooi. Het is altijd in beweging, of het nu zomer is, of winter. Elke week weer ontdek ik nieuwe planten en bloemen. Waarom zou ik deze ervaring aan anderen overlaten?"

Het kan anders

We zijn onder de indruk van haar drive en volharding. Jonge professionals als Lisa Switkin, die vasthoudend hun idealen realiseren, kunnen het aangezicht, zelfs het leven van een stad, ten diepste veranderen. 'Geloven' heeft -zo leerden we als theologen- alles te maken met de vraag hoe ons leven eruit gaat zien. Zonder haar vragen en verlangens in een duidelijk theologisch concept te plaatsen is een vrouw als Lisa Switkin bezig de vraag te beantwoorden wat er in het leven voor haar van belang is. Ze kiest: waar geeft zij haar tijd aan? Haar energie? En voor wie zet ze zich in, in het vertrouwen dat het anders kan? Ze heeft een droom opgepakt, volgehouden en waargemaakt. Dit zijn de dromen die ertoe doen. Het moet anders, het kan anders.

IV : Van High Line naar Soup Line

Een ontmoeting met Jim reagan

Boven Manhatten broeit een onweersbui. Op de hoek van de straat wordt gebouwd. Er wordt beton gestort in houten mallen, vlechtwerk van ijzerdraad ligt op de bodem van de constructie. De straat is donker door de hoge bomen die er staan en de huizen zijn oud. Ze zien er verwaarloosd en verlaten uit. Geen prettige buurt om te wonen, zo te zien. De deur van het huis van 'The Catholic Worker' waar we moeten zijn is gesloten. De ramen staan echter open vanwege de warmte en we kijken door het traliewerk naar binnen en vragen naar Jim Reagan. Jim steekt joviaal zijn hand op en komt naar de deur. "Na de maaltijd rond het middaguur sluiten we de boel", zegt hij, "dan kunnen we opruimen en het avondeten voorbereiden. Dan is er even rust."

Waakzaam

"Onrechtvaardigheid is geen concept", zegt Jim, "je kunt het hier met eigen ogen zien." Aan de muur hangen vergeelde posters van protestacties tegen de oorlog in Vietnam en tegen militair geweld in andere brandhaarden. Jonge mensen staan grote gamellen uit te spoelen die blijkbaar zijn gebruikt voor de vorige maaltijd. Dit zijn de vrijwilligers die Jim bijstaan met zijn werk voor de plaatselijke armen. De deur is weer op slot en Jim wijst ons naar een tafel. We kunnen nog wat eten van de middagmaaltijd.

Garnalen

Jim houdt met beperkte middelen zijn 'Soup Line' draaiende. Armen en zwervers die op geen enkele andere manier aan eten kunnen komen en op deze manier door Jim en de zijnen gevoed en verzorgd worden. Hij spreekt met genegenheid over de mensen die zijn huis aandoen. Geld krijgt hij door donaties. En ze kopen groot in. Elke zondagavond komt er een truck voor de deur om het voedsel voor de komende week af te leveren. "Als er vroeger een receptie in een kerk was geweest kregen we van wat er over was, meestal rijst" zegt hij, "tegenwoordig krijgen we garnalen." Hij lacht. "Ik zeg geen nee, we kunnen alles gebruiken."

Opoffering

"Sinds mijn achttiende ben ik activist", zegt Jim. Zijn grote inspirator was Dorothy Day, een gelovige activiste die in de Grote Depressie van de jaren dertig opkwam voor de rechten van de armen. Zij richtte 'The Catholic Worker' op, een organisatie die de kansarmen in de Verenigde Staten moest ondersteunen. Er zijn nog altijd tweehonderd vestigingen, verspreid over het land. Jim zegt: "De grondgedachte van Dorothy Day is, dat we als gelovige christenen geroepen zijn om voor de armen en de zwakken in de samenleving op te komen. Op basis van persoonlijke opoffering." Voor Jim is het begrip 'onteigening' waar de theoloog Tom Beaudoin met ons over sprak, allerminst een gedachte. Hij heeft zijn leven 'onteigend' en zich volledig in dienst gesteld van de ontmoeting met de verschoppelingen uit onze samenleving. Of hij in deze ontmoetingen God ontmoet, zoals Beaudoin mogelijk acht, daarover laat hij zich niet uit. Misschien is Jim daarvoor ook te praktisch, down to earth. Hij noemt zich een activist, die nog niet aan rust toe is. Hij kan met pensioen en hij denkt eraan om zich bij een vriendin in New Mexico te voegen, hij houdt van de kleur en de warmte van het land daar, maar hij wijst om zich heen en geeft aan dit niet zomaar achter te kunnen laten. "Dit is mijn pensioen" zegt hij na een tijdje. "Ik vraag me regelmatig af of ik nog iets toevoeg of meer last oplever. Maar tot dusver slaat de balans nog naar de goede kant door." Wekelijks schrijft hij in het gelijknamige blad 'The Catholic Worker' over de gevolgen van stadsontwikkeling, over het leven in gevangenissen en de prijs van oorlogen en wie die prijs betaalt.

Zwaar klote

Van missie in de arme wijken is het werk uitgegroeid tot getuigenis. "Ik praat niet over theologische kwesties, ik leef ze. Dit is mijn gelovig leven en het is simpel. Ik zorg ervoor dat mensen een plaats hebben om even bij te komen en ik geef ze te eten. Dat is alles. We zijn niet uit op groei of zoiets. Wat we doen zie ik als een model dat anderen kunnen overnemen. Het idee om de dingen klein te houden komt voort uit het anarchisme. Het gaat om jouw persoonlijke keuze en inzet. Daar staat of valt alles mee. Alles draait hier om overleven. De enige juiste theologische term die past op de situatie die ik om me heen zie is: 'zwaar klote'."

Jim Reagan

Gestoord?

Jim vecht tegen kortzichtigheid van bestuurders. "De buurt is aan het veranderen. Er is een museum op de Bowery geopend en dat trekt toeristen naar de buurt. Er komen luxieuze winkels bij, voedselketens die organisch voedsel

verkopen. Het Guggenheim museum heeft in een van de oude panden aan de overkant een 'Urban Laboratory' geopend, waar ze studiebijeenkomsten organiseren over kunst en de stad. Daar heb ik op zich niets op tegen, maar ze houden zich alleen bezig met hun belangen. Met de lokale problemen laten ze zich niet in. Ze staan helemaal los van wat er op straat gebeurt. Ik ben met mensen van Guggenheim gaan praten, maar ze willen niets van mij weten. De mensen die zij ons pand zien binnengaan beschouwen ze als 'gestoord'. Ik zeg dan altijd: ze zijn niet gestoord, maar arm. Als jij op straat moet leven in New York op de manier zoals deze mensen doen, dan ben je binnen een paar werken net zo 'gestoord' als zij. Leven op straat is zwaar hier. Je leeft voortdurend in angst dat je iets overkomt. Daar word je paranoïde van."

Alleen de revolutie werkt

We vertellen van ons bezoek aan de High Line en dat we enthousiast zijn over dit stadsvernieuwingsproject. Jim knikt en besluit zijn eigen visie te geven. Hij zegt: "Weet je wat er gebeurde toen de High Line kwam? When the High Line came they drove the poor out. Mensen die er al woonden in de tijd dat de buurt te gevaarlijk was om er alleen over straat te gaan en die probeerden de bouwvallen bewoonbaar te houden, moesten er weg. Zij hebben er hun kinderen opgevoed. Ze kenden elkaar. Nu er eindelijk in de buurt geïnvesteerd wordt, moeten zij weg. In deze buurt dreigt hetzelfde te gebeuren met de komst van het 'Urban Laboratory' van het Guggenheim." Zo komt de High Line opeens in ander, meer kritisch licht te staan. En de vraag is waar men in een stad goed aan doet. Jim is niet van plan om met een instelling als Guggenheim tot een vergelijk te komen. Hij houdt vast aan zijn eigen visie, zijn eigen leven, aan de dagelijkse portie ellende waarmee hij geconfronteerd wordt en die voor hem tastbare realiteit is. Hij heeft ervoor gekozen om met en voor de armen te leven. "Ik ben een revolutionair", zegt hij met trots. "Alleen de revolutie werkt. De revolutie van het hart. Niet de situatie, maar wij mensen moeten veranderen. Dan veranderen de dingen echt."
"Jullie kunnen nu beter gaan", zegt Jim, terwijl hij met een knikje naar de ramen wijst. Het begint donker te worden. Als we buiten zijn breekt het onweer los. We schuilen in een van de hippe foodstores, tussen twintigers en dertigers die helemaal opgaan in het World Wide Web. Van wat er een straat verder gebeurt hebben ze geen weet.

V : Wij zijn de mensen met de ideeën

David Giles, Research Director van het 'Center for an Urban Future' in New York, heeft filosofie gestudeerd en is daarna de journalistiek ingegaan. Maar het springerige karakter van de journalistiek, vandaag dit, morgen wat anders, beviel hem niet. "Ik kan in dit werk meer de diepte in en op lange termijn denken. Bovendien zie ik meer effect van wat ik doe als er maatregelen op grond van onze studies genomen worden." Hij en zijn collega's bevestigen door middel van hun studies welke bijzondere mogelijkheden de stad heeft om zich te verbeteren. Om alleen de financiële sector als motor van de economie in New York te zien, zoals het stadsbestuur doet, vindt hij achterhaald. Er is meer aan de hand, juist in de achtergestelde buurten, die minder aandacht krijgen dan bijvoorbeeld 'the financial district', waar we nu zijn. "In de wijken met de nieuwe immigranten liggen de groeikansen voor de toekomst", zegt Giles. Je moet iets van een visionair hebben om dit te zien.

Handelspost

We zitten aan een ovale tafel in een gesloten vergaderruimte van het kantoorgebouw in Wall Street dat door de eigenaar, een roemruchte New Yorkse vastgoedmagnaat, wordt verhuurd aan non-profit organisaties zoals het 'Center for an Urban Future' en afdelingen van het stadsbestuur. De ingang van het gebouw is opgetrokken in Art Deco, wat het gebouw stijl en kleur geeft. Opvallend is het plafond in de lobby, waarin een mozaïek is aangebracht met het wapen van Amsterdam. We zien aan de ene kant een afbeelding van Nieuw Amsterdam, de handelspost van de Hollanders in de zeventiende eeuw, met zeilschepen op de rede en daarachter de stadswal met een molen. Aan de andere kant zien we een weergave van de imposante skyline van New York in de twintigste eeuw. In feite is New York sinds de tijd van de Hollanders een handelspost gebleven. David excuseert zich voor de slaperig makende hitte in het gebouw, de air-conditioning heeft het begeven. De meeste medewerkers zijn naar huis gegaan, om daar verder te werken. We krijgen grote kannen water voorgezet waarmee we het moeten zien uit te houden.

Sterk verhaal

Op de vraag wat het Center for an Urban Future precies is, zegt David: "We zijn een 'public policy think tank', een studiegroep voor openbaar bestuur, die niet alleen vaststelt wat de problemen in de stad zijn, maar ook voorstellen doet ter verbetering van een situatie. Daar schrijven we een rapport over, dat vaak veel publiciteit krijgt." Media hits, daar is het hun om te doen. "We komen met plannen waarvan we denken dat daar geld voor is", zegt hij. "Daar verdienen wij ons brood mee. Wij zijn de mensen met de ideeën. Wij zien kansen waar het stadsbestuur ze niet ziet. We doen aanbevelingen om bepaalde initiatieven los te trekken. Zo komt de plaatselijke economie in beweging en komen mensen vooruit. We richten ons vooral op de kansen die immigrant-ondernemers bieden. Wij doen voorstellen om deze mensen in hun ontwikkeling te stimuleren, daar hebben we uiteindelijk allemaal profijt van." David wijst op het investeren in goed taalonderwijs omdat Engels veelal hun tweede taal is, op trainingen voor armen en onderontwikkelden en aandacht voor de ontwikkeling van IT-personeel. "Het gaat ons er vooral om een sterk verhaal te maken, waar beleidsmakers niet omheen kunnen."

David Giles - 'Center of an Urban Future'

Magneet

Het 'Center for an Urban Future' heeft een aantal studies gepubliceerd, waar ze op het stadhuis zeer mee ingenomen waren. In 2010 publiceerden ze een studie met de titel 'Time to be Creative', met het dringende advies gebruik te maken van de ineenstorting van de vastgoedmarkt om betaalbare werkruimte voor de creatieve sector te scheppen. Een vervolg op deze nota was 'Designing New York's Future' van maart 2012, over de magneetwerking die van New York als centrum van architectuur en design uitgaat en die ontwerpers, ondernemers en studenten uit de hele wereld naar de stad trekt. In mei 2012 volgde het rapport 'New Tech City', dat ingaat op de golf van nieuwe ondernemingen in de internet technologie, die een explosieve groei van de lokale economie tot gevolg heeft. Volgens David Giles is New York hard bezig zichzelf opnieuw uit te vinden.

Drive

In de werkkamer van David, die we mogen bezichtigen omdat het een fraai zicht biedt op de Brooklyn Bridge en het brede water van de East River, hangt een poster van een ijzeren spoorviaduct boven een lege straat met de tekst: 'A High Line for Harlem'. De poster ondersteunt het voorstel van het 'Center for an Urban Future' om anderhalve kilometer aan loze ruimte onder het traject van de metro in Harlem om te vormen tot een betaalbare marktplaats voor kleine ondernemers. Het directe contact met de doelgroep is voor David van wezenlijk belang. Hij zegt: "Er is veel talent onder deze mensen en een grote drive om in het leven te slagen." Hij verwacht dat deze groep over niet al te lange tijd een leidende rol gaat spelen in de economie van de stad. "Als je naar Queens kijkt, is 84% van de bewoners van dit stadsdeel afkomstig uit het buitenland en zelfs van een ander continent."

Tijdwinst

"Het gaat ons erom met andere ogen naar de stad te kijken", zegt Giles. "Dan zie je dat situaties die door mensen geaccepteerd zijn, wezenlijk aan verandering toe zijn. Wij zorgen voor nieuwe inzichten." En hij vertelt over de vakbonden in de gezondheidszorg die hij kortetermijndenken verwijt. Ze zorgen voor vele duizenden leden, die in deze sector werkzaam zijn. Een sector die door hun inbreng groter en groter wordt. Hij noemt ze schamper 'Hospital makers'. "Maar als ze werkelijk betrokken zijn bij hun leden, dan zouden ze het openbaar moeten aanpakken, waar hun leden mee naar de ziekenhuizen reizen." Het metrostelsel van New York is gericht op Manhatten. Dit stadsdeel wordt direct vanuit alle grote stedelijke regio's bediend. De ziekenhuizen en andere zorginstellingen liggen allemaal buiten Manhatten, in de stedelijke regio. Veel werknemers werken in verschillende instellingen. Als ze van de ene instelling naar de ander gaan, moeten ze altijd over Manhatten reizen. Dit betekent voor hen uren extra reistijd. Als de vakbonden er nu voor zouden zorgen dat het openbaar vervoer de stedelijke regio's rechtstreeks met elkaar verbindt, zou dat voor hun eigen mensen grote tijdwinst opleveren. "Dan zijn mensen eerder thuis en kunnen ze meer aandacht geven aan hun kinderen en aan elkaar", zegt David, "dan kunnen ze investeren in studie en training." Hij slaakt een diepe zucht over de vakbondsbestuurders die zich hebben ingegraven op het terrein van lonen en arbeidsvoorwaarden. "De mensen hebben meer aan extra tijd dan aan een loonsverhoging van tienden van procenten. Maar dat vatten ze niet." Hier botst het nieuwe denken van 'The Center for Urban Future' met het oude denken van gevestigde organisaties als de vakbonden.

Engagement

Het wordt erg warm en benauwd in de vergaderzaal, het water begint op te raken, maar David Giles, inmiddels nat van het zweet, raakt niet uitgepraat over de projecten waar hij mee bezig is, zoals zijn onderzoek naar de bibliotheken in de stad. "Waar zie je nog oude mensen samenkomen in New York?" vraagt hij. "In de bibliotheek." Het zijn de ontmoetingsplaatsen van de ouderen en de instanties die de jongere immigranten met cursussen op weg helpen. Dit onderzoek naar de functie van de eigentijdse bibliotheek is Davids 'love baby'. Hij verwacht veel van de dynamiek die hij hier ziet ontstaan. Er gaan stemmen op om deze dure stofnesten op te ruimen. Maar dat is voor hem geen optie. Ze zijn van groot belang voor het wel en wee van nieuwe en oude groepen in de samenleving. Van David Giles en zijn mensen valt meteen af te zien dat zij glanzende kerkbanken niet als prioriteit in hun leven beschouwen. Dit zijn misschien de 'None's', de niet-gelovige en niet-kerkelijke Amerikanen, die diep betrokken zijn bij het wel en wee van hun stad. Zij zien mogelijkheden die een wending kunnen geven aan het lot van mensen en van de stad. Zij scheppen locaties waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en kunnen werken aan hun toekomst. Daar zetten ze op in. Ze ontwikkelen de High line en bestoken het stadsbestuur met baanbrekende ideeën. Wat zij doen komt ten goede aan alle bewoners van de stad en niet alleen aan de bevoorrechte bovenklasse. Het engagement van het 'Centrum for an Urban Future' is helder. "Sociale

en juridische problematiek laten we aan anderen over. Wij neigen ernaar om een meer economische invalshoek te kiezen", zegt David. Hij kijkt ons aan alsof wij, Hollanders, extra gevoelig voor dit argument zouden zijn.

Epiloog

In bovenstaande artikelen is een impressie te vinden van onze ervaringen. We hebben genoten van de creativiteit, het doorzettingsvermogen, de visies en de inspiraties van de gesprekspartners. Hun aanpak, hoe verschillend ook, was altijd vanuit de intentie mensen serieus te nemen in hun zijn en hun leven te verbeteren vanuit de eigen vakkundigheid. Daarin voelden we ons telkens opnieuw verbonden, het raakte en ontroerde ons. Of je theoloog bent (Beaudoin), ontwerper (Switkin) of onderzoeker (Giles, Han), of je leven in dienst stelt van de allerarmsten (Reagan), het zijn belangrijke professionele bijdragen aan de bloei van de stad.

De stadse speelsheid en schoonheid van de High Line, het koppige doorzettingsvermogen van Jim Reagan, de 'onteigening' van het geloof, waarover we leerden bij Tom Beaudoin, dat juist nieuwe kansen biedt aan de theoloog zelf, de zoektocht van de progressieve 'mainline' kerken in New York, naar hun betekenis voor de mensen in hun eigen buurt, de manier waarop het joodse meisje (bat mitsvah) zich haar traditie toe-eigende en belichaamde, de verwondering van de Delftse studenten en de voor veel University Chaplains inspirerende opdracht van Obama aan henzelf om ontmoetingen tussen geloven tot stand te brengen en zo vrede te bevorderen, hebben ons vastbesloten gemaakt om in onze eigen omgeving door te gaan op de weg die we zijn ingeslagen: als betrokken spirituele partners van en in onze eigen context. Daar de energie te krijgen en te geven, daar de dialoog te zoeken en daar bij te dragen, vanuit onze theologische inspiratie en vakkundigheid. Dat blijven we doen en vernieuwen op onze eigen liberale, progressieve, onorthodoxe en creatieve manier.

OGD Delft

MoTiv werkt al sinds vele jaren samen met de Oecumenische Gemeenschap Delft, voorheen de studentengemeente. Dit is een vruchtbare verbinding, waarbij wederzijds inspiratie centraal staat. In de Oecumenische Gemeenschap wordt zondags de liturgie gevierd vanuit de Christelijke traditie. Muziek, woord en ritueel zijn even belangrijk en nemen allen een plaats in in de zondagse vieringen, waar een bijzondere mix van mensen elkaar vindt om inspiratie op te doen voor werk en leven. De voorgangers (inclusief de voorbereidingsgroepen) delen hun ervaringen met elkaar en toetsen deze aan de bijbel en de christelijke traditie.

Het MoTiv team is de basis van de groep voorgangers en deelt inhoudelijk de inspiratie die op de werkvloer wordt opgedaan met de leden, maar omgekeerd worden de leden van de OGD ingeschakeld in MoTiv activiteiten, waar zij hun professionele kennis en ervaring kunnen inzetten ten bate van de studenten en young professionals.
Het is de bedoeling dat in de toekomst Hans van Drongelen en Renske Oldenboom niet meer organisatorisch worden ingebed in de PKN van Delft, maar in de Oecumenische Gemeenschap hun organisatorische en professionele inbedding vinden.

Het huis

Voorstraat 60

De functie van het pand van MoTiv aan de Voorstraat 60 is nog altijd dezelfde: een omgeving creëeren waar studenten op adem kunnen komen en zich kunnen concentreren op studiebijeenkomsten, trainingen, meditatiecursussen en zo meer. Het Huis vervult in een grote behoefte van derde (studenten) partijen om bestuursvergaderingen, bijeenkomsten en soms een cabaretvoorstelling te houden. Voor MoTiv is het Huis een uitkomst omdat hier een ambiance is gecreëerd waarin een vruchtbare samenwerking met andere groepen tot stand kan komen. De salon en de maaltijden die daar, veelal bereid door Anneke van Wijk, worden gehouden, bieden een sfeer die mensen bijeenbrengt. De kennismakingslunches met nieuwe besturen van studie- en studentenverenigingen, de diners met deelnemers van de Flash Class, de pizzamaaltijden na een bestuurstraining vinden hier plaats.

Coördinator Thecla Soethout zorgt voor de afspraken en de zaalhuur (volgens een vaste prijslijst). Voor studenten is het gebruik gratis. Het onderhoud aan de tuin die ontworpen is door Els Beekhuis wordt door een groep vrijwilligers uitgevoerd. Zij zorgen ervoor dat het ontwerp in stand blijft, waardoor optimaal van de ruimte gebruik kan worden gemaakt. Het tuinontwerp met oud-Hollandse trekken draagt bij aan het klassieke karakter van het grachtenpand en is low-maintenance van opzet. De aanleg van de centrale verwarming heeft haar nut bewezen; de omgeving is er merkbaar op vooruitgegaan.

De commissie die het pand beheert staat onder leiding van Ad Straub. Andere leden zijn: Dami van Doorninck, Ton van der Heijden (penningmeester) en Hans van Drongelen .

De VOF

MoTiv spiritualiteit en Technologie, Vennootschap onder Firma

Inmiddels bestaat de VoF bijna 5 jaar. MoTiv VoF traint en adviseert vanuit de brede, oecumenische en liberale Christelijke traditie en de professionele (theologische en trainings) expertise van de partners, Ton Meijknecht, Hans van Drongelen en Renske Oldenboom. Concreet betekent dat, dat motivatie en inspiratie onderwerp en thema zijn van alle trainingsactiviteiten van de VoF.
Intrinsieke en extrinsieke motivatie gaan hand in hand en vormen een drijvende kracht in en achter de professional die zichzelf telkens opnieuw zoekt en vindt in een ontwikkelingsproces, waarbij de eigen identiteit gezocht en gevormd wordt.

De specialiteit van MoTiv in alle onderdelen is het trainen van jong talent, studenten en young professionals. Dat betekent dat de afgelopen periode het ook het accent van de VoF is verschoven naar TUDelft en de Haagse Hogeschool afdeling Delft. MoTiv kreeg opdracht om de studieverenigingen naar een hoger plan te tillen en zo mee te werken aan de excellentie van de HBO-afgestudeerden. Daarnaast zijn activiteiten ontwikkeld voor het eigen netwerk van MoTiv, de afgestudeerde young professionals.

Zo werden voor deze doelgroep enkele Flash Classes gehouden, een diner rond een bepaald actueel sociologisch of filosofisch boek, dat de thematiek van het moderne leven en werken aan de orde stelt. De eerste Flash Class ging over ‘Du musst dein Leben ändern, het boek van de Duitse filosoof Peter Sloterdijk. De (menselijke) gemeenschap als een oefenende gemeenschap, het zichzelf (moeten) verbeteren als thema van de Westerse manier van zijn en samenleven. In sport en wetenschap, religie en kunst worden mensen geconfronteerd met onvolmaaktheden en als vanzelf streven zij naar een per definitie onhaalbare perfectie. Wat betekent dat voor de technische professional, aan wie hoge eisen worden gesteld, die vaak een grote drive heeft om te leren, maar die ook de eigen energie slim moet inzetten? Moet je altijd doen wat van je gevraagd wordt? Hoe verdeel je je tijd tussen werk en prive? Het is de bedoeling om de Flash Classes twee maal per jaar te organiseren voor mensen die even een stap terug willen doen uit het hectische bestaan van de professional en zichzelf een moment van filosoferen willen gunnen in goed gezelschap.

Tenslotte werd een artikel geschreven, geredigeerd door Ton Meijknecht en geïnitieerd door Arnold de Jong, over de ontwikkeling van MoTiv als professionele organisatie voor spirituele ontwikkeling van studenten, vanuit de kerken.

Publicaties

- Hans van Drongelen, ‘Antwoorden op de wereld’, In: ***Raad van Kerken Delft***, p. 192 – 200, ***uitgave bij het 50 jarig jubilieum*** Red. Van der Put, Vaartjes, van de Weetering. Uitgeverij Narratio, Gorinchem, 2012.
- Ton Meijknecht (ed.) ***‘The Steps of MoTiv’***, Translation: Eline Haks, Efficiënt Engilsh MoTiv, Delft, The Netherlands, 2012.
- Günther Sturms, Renske Oldenboom, Hans van Drongelen (red): tweewekelijkse column in het Protestants Kerkblad Delft (Reeds 40 uitgegeven columns).

Medewerkers en bestuur

Team studenten
drs. Hans van Drongelen
drs. Renske Oldenboom
drs. Günther Sturms

Ondersteuning team
Thecla Soethout
Anneke van Wijk

Stichting Theofoor – locatieraad parochie Catharina van Alexandrië
ir. Jo Berkhoff
ir. Ton van der Heijden
ir. Alexander de Ridder
dr.ir. Chris Verhoeven

OGD-raad
ir. Wouke Lam (voorzitter)
ir. Cobi Faber (penningmeester)
dr. Ido de Boer (secretaris)

MoTivraad
ir. Kees Kruijff (voorzitter)
ir. Ton van der Heijden (penningmeester)
ir. Wouke Lam
dr. ir. Fredrik Creemer
Erik de Groot
drs. Mathijs de Mooi
mr. drs. Hans Oranje
drs. Wilco Brinkman
ir. Alexander de Ridder
dr. ir. Chris Verhoeven
mr. drs. Geran Kaai (tot sept 2012)
drs. Bart Veenendaal (tot nov 2012)
drs. Hans van Drongelen
drs. Renske Oldenboom
drs. Günther Sturms
ir. Hans van der Wiel

Beheer pand Voorstraat 60
dr. ir. Ad Straub (voorzitter)
mr. drs. Dami van Doornink
drs. Bart Veenendaal
drs. Hans van Drongelen

Nieuwe penningmeester
MoTiv heeft onder grote dankzegging voor al zijn werk op waardige wijze afscheid genomen van haar penningmeester drs. Bart Veenendaal. Bart heeft de organisatie op financieel gebied door enkele lastige transities geholpen en steeds het team van pastores van met raad en daar terzijde gestaan. Onder zijn leiding is onder meer de aanleg van de centrale verwarming in het pand aan de Voorstraat 60 financieel mogelijk gemaakt. Bij zijn vertrek heeft hij een financieel gezonde organisatie achtergelaten en dat is zeker in deze tijden van economische krimp een prestatie. Hij is opgevolgd door de heer ir. Ton van der Heijden, die tevens tot penningmeester van de Stichting Delfts Studentenpastoraat is benoemd. Ton is al vele jaren lid is van de rooms-katholieke stichting Theofoor en goed ingevoerd in het werk en de organisatie van MoTiv.

Colofon

Teksten: Hans van Drongelen, Renske Oldenboom, Günther Sturms.
Coördinatie en redactie: Kees Kruiff, Hans Oranje
Opmaak: Gilliam Dokter
Druk: Sieca Repro Delft

Trainingen & coaching
www.motiv.tudelft.nl